

Udenrigsministeriet
 Nord-gruppen
 Den 21. februar 1992

B.2 (3)

NOTAT

Traktaten om Den Europæiske Union Bod/Bøde

Traktaten om Den Europæiske Union indeholder i art. 104 C, stk. 11, og art. 171, stk. 2, bestemmelser om bod eller bøde.

1. For det første art. 104 C, stk. 11, sidste pind, som går ud på, at Rådet i sidste instans kan beslutte at anvende en eller flere forskellige foranstaltninger over for en medlemsstat, herunder »pålægge bod af en passende størrelse« (på engelsk »fines«). Dette kan blive aktuelt i en situation, hvor en medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort offentligt underskud, og hvor den pågældende medlemsstat
 - har undladt at efterkomme en henstilling fra Rådet om nedbringelse af underskuddet,
 - ikke efterkommer Rådets beslutning om inden for en bestemt frist at træffe foranstaltninger til den nødvendige nedbringelse af underskuddet.

Art. 104 C er først relevant efter overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union.

Det bemærkes, at denne bestemmelse, herunder forholdet til grundloven, er beskrevet i besvarelserne til Folketingets Markedsudvalg på spørgsmål nr. 21 af 4. december 1991 og nr. 23 samt 24 af 9. december 1991.

2. For det andet art. 171, stk. 2, som går ud på, at Domstolen kan dømme en medlemsstat til at betale et fast beløb eller en tvangsbøde (på engelsk »lump sum or penalty payment«). Dette kan blive aktuelt i en situation, hvor et medlemsland ikke nationalt gennemfører de nødvendige foranstaltninger til at opfylde en dom, som EF-Domstolen har afsagt. I dette tilfælde kan Kommissionen efter en forudgående administrativ procedure (åbningsskrivelse og begrundet

udtalelse – svarende til traktatkrænkelsesproceduren i art. 169) indbringe sagen for Domstolen med påstand om, at medlemsstaten skal betale et fast beløb eller en tvangsbøde. Såfremt Domstolen fastslår, at medlemsstaten ikke har efterkommet den første dom, kan den dømme medlemsstaten til at betale det faste beløb eller tvangsbøden.

Det bemærkes, at Kommissionen efter de eksisterende EF-regler er tillagt beføjelse til at pålægge virksomheder bøder og tvangsbøder i forbindelse med overtrædelse af forbudene i den eksisterende traktats art. 85 (konkurrencefordrejende aftaler mellem virksomheder) og art. 86 (virksomheders misbrug af dominerende stillinger).

3. Den fælles baggrund for disse to nye bestemmelser er ønsket om at opnå en kraftigere håndhævelse af medlemslandenes forpligtelser til nationalt at gennemføre og efterleve vedtagne EF-retlige forpligtelser. Der er altså tale om en opstramning af det eksisterende retshåndhævelsessystem over for medlemsstaterne, men ikke over for borgerne og virksomhederne.
4. Det fremgår af punkt V, 6, i Det danske Memorandum fra oktober 1990, at man går ind for at »Der bør ske en styrkelse af mulighederne for at gennemtvinge manglende efterlevelse af medlemslandenes forpligtelser«. Dette er i de danske forslag til traktattekster fra marts 1991 bl.a. blevet udmøntet i forslaget til følgende tilføjelse til artikel 171: »Domstolen kan i sin dom præcisere, hvilke foranstaltninger der skal træffes, og kan efter særlig påstand herom fastsætte sanktioner over for medlemsstaten. Sanktionerne kan bestå i tilbageholdelse af fællesskabs-